

Göründüm

– İbrahim COŞAR · 15 Aralık 2018

GÖRÜNDÜM

Soyum Âdem'den de, atam Türk benim!
Doğdum, aileme fecir göründüm.
Rüzgârı yedikçe sertleşti tenim,
Kendimden küçüğe kebir göründüm.

Artık öğrenecek yaşa eriştim,
Okuldaydım kitaplara karıştım,
Bilgi için dostlarımla yarıştım,
Öğrendikçe göze safır göründüm.

Asker oldum, baba elini öptüm,
Benden öncekinden bayrağı kaptım,
Onurumla vatan hizmeti yaptım,
Düşmanlara karşı tedbir göründüm.

Memur oldum masa başına geçtim;
Vicdanen dürüstlük yemini içtim;
Her zaman kendimce doğruyu seçtim;
İşimde her daim en pir göründüm.

İnsandım, insandan başka bilmezdim;
İnançlıydım, dine karşı olmazdım;
Camiye pek gitmez, namaz kılmazdım;
Hırlıya hırsıza kâfir göründüm.

Âşık oldum, âşıklığa alıştık;
Yuva kurduk, mutlulukla buluştuk;
Az parayla yaşamaya çalıştık;
İçimde kayboldum, nadir göründüm.

Zordur suyu yukarıya akıtmak,
Çilekeşe mutluluğu dokutmak,
Kolay değil üç çocuğu okutmak,

O zaman kendime mahir göründüm.

Âmânı da memur kardeş âmânı;
Eğri tüter sigaranın dumanı;
Geldi çattı emeklilik zamanı;
Ayrıldım, kendime amir göründüm.

Büyük şehre geldim, ruhen yoruldum;
Neşeliydim, yalnızlıktan duruldum;
Can sıkıldı, sözcüklere sarıldım;
Damlaydım, yağdıkça bahir göründüm.

Dilim vazgeçmedi tatlı sözünden;
Yürekten dökülen sözler yüzünden;
Aşğın, ozanın, dostun gözünden;
Coşari mahlaslı şair göründüm.

İbrahim COŞAR